

Any Nou

Ni l'astròleg no sap, dia primer,
u rigorós que un poc de vida ens dalla,
quines estrenes ens daràs potser:
angoixa, amor, traspàs o revifalla.

Natura és erta, sense afany ni esquer,
i l'aire és buit i la gelada calla.
Un salut regalima en el cloquer;
mor, a prop de l'encet, l'escorrialla.

¿Qui sap el que vindrà i el que em deserta?
Nou any és nou engany; en vida incerta,
jo sóc una ombra que s'esmuny de frau.

Oh Veritat, tu sola coronada
ben al dellà dels tombs de l'estelada!
Sigues-me llei i certitud i pau.

Josep Carner. *Poesia, 1957*. Barcelona: Selecta, 1957.